

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 415

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 iulie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
650. — Decret privind conferirea unor decorații	2	11. — Ordonanță privind completarea art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri	12
651. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	445. — Hotărâre privind alocarea temporară, pentru luna iulie a anului 2013, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management, precum și pentru modificarea art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 242/2013 privind alocarea temporară, pentru lunile mai și iunie ale anului 2013, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management, precum și modificarea unor acte normative.....	13-14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 234 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865	3-4	253. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Dan Lucian Vlădescu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice	15
Decizia nr. 235 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4-5	255. — Decizie privind numirea domnului Bogdan-Paul Dobrin în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice	15
Decizia nr. 242 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	6-7	256. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Magdalena Niculescu a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei	16
Decizia nr. 252 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale.....	8-10		
Decizia nr. 254 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.....	10-11		

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A, ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

cu prilejul aniversării a 65 de ani de relații diplomatice între România și Statul Israel, în semn de apreciere pentru contribuția marcantă pe care au avut-o la îmbunătățirea relațiilor bilaterale româno-israeliene, pentru rezultatele de excepție obținute în perfecționarea actului medical,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer* domnului Bruno Landesberg, industriaș, consul onorific al României la Ierusalim.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Comandor*:

— domnului profesor universitar dr. Adi A. Garfunkel, medic stomatolog, doctor *honoris causa* al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București;

— domnului profesor universitar dr. Gabriel M. Gurman, medic anesteziat, doctor *honoris causa* al Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Ofițer* domnului profesor universitar dr. Jean Jacques Askenasy, medic neurolog, membru onorific al Academiei Oamenilor de Știință din România.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 5 iulie 2013.
Nr. 650.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

la împlinirea vârstei de 90 de ani, în semn de apreciere deosebită pentru întreaga sa activitate ca muzicolog, lexicograf, critic muzical și profesor, pentru talentul și dăruirea de care a dat dovadă, îmbogățind cultura muzicală românească cu lucrări de certă valoare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler* maestrului Viorel Cosma.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 5 iulie 2013.
Nr. 651.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 234

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornel Revnic în Dosarul nr. 3.856/328/2012 al Judecătoria Turda și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.565D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.856/328/2012, **Judecătoria Turda a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cornel Revnic într-o cauză ce are ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate afectează în mod nejustificat prerogativele aferente dreptului de proprietate.

Mai consideră că, întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci o cerință pentru suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații, ce reprezintă plata unei sume mari de bani de către o persoană fizică, poate fi calificată drept o încălcare a liberului acces la justiție.

Judecătoria Turda apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite. Apreciază că procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 248/2009 și nr. 88/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 539/2005, nr. 902/2006, nr. 365/2007 și nr. 72/2010.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, cu următorul conținut:
„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silite, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”

Curtea reține că prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, care constituie, conform încheierii de sesizare, obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, se regăsesc la art. 718 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă în vigoare la data pronunțării deciziei, într-o formulare modificată.

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, potrivit căreia *„dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”*, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a reținut că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă mai sus citate.

Autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al

unor libertăți și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea legală criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile constituționale și internaționale invocate în prezenta cauză.

În acest sens, sunt, de exemplu, Decizia nr. 657 din 17 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 25 iulie 2011, și Decizia nr. 1.291 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 16 noiembrie 2011. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că „instituirea obligației de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție”.

Jurisprudența Curții Constituționale este în concordanță și cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z și alții contra Marii Britanii*, paragraful 93, a statuat, de principiu, că accesul liber la justiție nu este absolut, el putând fi supus unor „restricții legitime, cum ar fi [...] ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi* [...]”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornel Revnic în Dosarul nr. 3.856/328/2012 al Judecătorei Turda și constată că prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Turda și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cătălin Felician Fernea în Dosarul nr. 7.147/176/2012 al Judecătorei Alba Iulia și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.575D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 432/2012 din 12 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.147/176/2012, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Cătălin Felician Fernea într-o cauză ce are ca obiect o plângere împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de neîntemeiată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, din interpretarea obiectivă a textului de lege criticat, rezultă faptul că, în faza de urmărire penală, numai procurorul poate dispune cu privire la prelungirea dreptului de circulație, această decizie nefiind supusă controlului instanței. Aceasta va putea numai ulterior să prelungească dreptul de a conduce, procurorul având astfel atribuția specifică judecătorului de a hotărî irevocabil asupra unui drept. Arată că posibilitatea atacării actului unui procuror la prim-procuror reprezintă un formalism ce nu oferă posibilitatea unui control efectiv echivalent controlului exercitat de instanța de judecată.

Judecătoria Alba Iulia apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului sunt constituționale prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție. De asemenea, arată că o soluție legislativă ce ar determina controlul de fond al instanței de judecată ar diminua rolul procurorului sau substituirea acestuia de către instanță, iar transferul dosarului ar încălca dreptul la un proces desfășurat într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cătălin Felician Fernea în Dosarul nr. 7.147/176/2012 al Judecătoriei Alba Iulia.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Alba Iulia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2008 pentru modificarea art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 7 noiembrie 2008. Textul de lege criticat are următorul conținut: „*La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea neîncheierii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia, nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textului de lege criticat, în sensul în care prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, să poată fi dispusă de instanță nu doar în faza de judecată. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 242

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Dorin Dobrișan în Dosarul nr. 2.900/116/2012 al Tribunalului Călărași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 91D/2013.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Cristian Ștefan din cadrul Baroului Vâlcea, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care reiterează argumentele invocate în fața instanței de drept comun.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.900/116/2012, **Tribunalul Călărași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție**, excepție ridicată de Dorin Dobrișan în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale de competența Direcției Naționale Anticorupție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, deoarece prin modalitatea descrisă de textul contestat

se oprește atât participarea apărătorului la desfășurarea actelor de procedură, cât și posibilitatea de a formula cereri în legătură cu activitatea desfășurată.

Tribunalul Călărași — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „*Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 805 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, Curtea a arătat că o componentă a garanțiilor unui proces echitabil este principiul egalității armelor, ce semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unei instanțe de judecată, fără ca una să fie dezavantajată în raport cu cealaltă. Prin urmare, se poate afirma că se încalcă principiul egalității armelor atunci când procedura contestată, în ansamblul ei, nu a respectat prevederile art. 6 paragraful 1 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, principiul contradictorialității, o altă componentă a dreptului la un proces echitabil, presupune, în esență, posibilitatea pentru părțile unui proces de a lua cunoștință de toate probele și observațiile prezentate judecătorului, de natură să îi influențeze decizia, și de a le discuta. Or, Curtea a reținut că partea putea să ia cunoștință de existența constatării tehnico-științifice — mijloc de probă efectuat de specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, odată cu prezentarea materialului de urmărire penală, în condițiile art. 250—254 din Codul de procedură penală. Așadar, partea poate formula obiecțiuni la raportul de constatare sau poate contesta în fața instanței de judecată, în condiții de contradictorialitate, mijlocul de probă respectiv.

De asemenea, Curtea a constatat că o reglementare similară cu cea criticată este cuprinsă în art. 112 din Codul de procedură penală, potrivit căruia în anumite cazuri organul de urmărire penală poate folosi cunoștințele unui specialist sau tehnician, dispunând, din oficiu sau la cerere, efectuarea unei constatări tehnico-științifice care se efectuează, de regulă, de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul ori pe lângă instituția de care aparține organul de urmărire penală, dar care poate fi efectuată și de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul altor organe.

Pe de altă parte, în procesul deliberării, judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii prevăzuți de textele de lege criticate. Așadar, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile conținute în constatările tehnico-științifice nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 524 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorin Dobrișan în Dosarul nr. 2.900/116/2012 al Tribunalului Călărași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Călărași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

considerentele și soluția deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Totodată, Curtea reamintește că puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiecților de drept.

Distinct de acestea, Curtea mai constată că prevederile legale contestate dispun fără echivoc cu privire la includerea constatrilor tehnico-științifice în categoria mijloacelor de probă și nu interzic instrumentarea acestora în deplin acord cu respectarea dreptului la apărare, așa cum a fost evidențiat prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 18 decembrie 2007. De altfel, potrivit art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 „*Dispozițiile din Codul de procedură penală [...] se aplică în mod corespunzător și în cauzele de competența Direcției Naționale Anticorupție.*” Prin urmare, prevederile art. 112 și 113 din Codul de procedură penală referitoare la constatarea tehnico-științifică nu contrazic soluția legislativă criticată în prezenta cauză. De altfel, autorul excepției încearcă acreditarea ideii că între o constatare tehnico-științifică și expertiză trebuie pus semnul egalității și, pe cale de consecință, ar trebui urmată aceeași procedură. Or, dată fiind aplicabilitatea corespunzătoare a dispozițiilor procedural penale comune și în cauzele ce intră în competența Direcției Naționale Anticorupție, este evident că prevederile art. 115 alin. 2 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Organul de urmărire penală sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, dacă apreciază că raportul tehnico-științific ori medico-legal nu este complet sau concluziile acestuia nu sunt precise, dispune refacerea sau completarea constatării tehnico-științifice ori medico-legale sau efectuarea unei expertize*”, vor fi aplicabile și în aceste situații. Prin urmare, Curtea constată că nu se poate susține afectarea dreptului fundamental la apărare.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 252

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2)

din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere

în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare, excepție ridicată de Florian Ovidiu Cazaciuc în Dosarul nr. 6.373/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 139D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu există o justificare obiectivă a termenului de 31 mai 2011, impus de legiuitor prin dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011, termen până la care executorii bancari trebuie să fi fost înregistrați la Ministerul Justiției pentru a avea dreptul de a depune cerere de numire în funcția de executor judecătoresc, fără susținerea unui concurs.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 502 din 4 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.373/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare**, excepție ridicată de Florian Ovidiu Cazaciuc într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de respingere a cererii autorului excepției de numire în funcția de executor judecătoresc, fără concurs sau examen de admitere în profesie și fără îndeplinirea condițiilor privind plata taxelor de admitere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că acordarea dreptului de a fi numiți în funcția de executor judecătoresc, la cerere, fără susținerea unui examen, în condițiile întrunirii cerințelor prevăzute în

aceleși act normativ, doar executorilor bancari înregistrați la Ministerul Justiției până la data de 31 mai 2011, cu excluderea executorilor bancari care, îndeplinind aceleași cerințe legale, au fost înregistrați în această profesie după data de 31 mai 2011, îngreșează dreptul la muncă al acestora din urmă și îi discriminează în raport cu cei dintâi, întrucât cerințele de admitere în profesia de executor bancar și procedura urmată au fost aceleași și pentru executorii bancari înregistrați la Ministerul Justiției după data specificată în textul criticat, iar, prin desființarea corpurilor de executori bancari, cei ce nu au dreptul de a depune cerere de numire în funcția de executor judecătoresc își pierd, de fapt, locurile de muncă. Se mai arată că, pentru aceleași motive, textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 45 și prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 631 din 26 iunie 2007, nr. 458 din 31 martie 2009 și nr. 674 din 26 iunie 2012.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 287/2011. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, însă, că autorul excepției critică, în realitate, prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 16 decembrie 2011, care au următorul cuprins: „(1) *Executorii înregistrați în condițiile legii la Ministerul Justiției până la data de 31 mai 2011, aparținând corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, de instituțiile financiare nebancare sau de instituțiile de credit cooperatiste, care desfășoară activitate de executor în cadrul acestora, la data expirării termenului prevăzut la alin. (3), cu o*

vechime efectivă de cel puțin 2 ani de la prima înregistrare în această activitate, vor fi numiți, la cerere, în funcția de executor judecătoresc, dacă îndeplinesc condițiile generale prevăzute la art. 15 lit. a)—f) din Legea 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată.

(2) Executorii aparținând corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, de instituțiile financiare nebancale sau de instituțiile de credit cooperatiste, care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), dar au, la data expirării termenului prevăzut la alin. (3), o vechime mai mică de 2 ani în această activitate, dobândesc, la cerere, calitatea de executor judecătoresc stagiar.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 41 cu privire la muncă și protecția socială a muncii și ale art. 45 privind libertatea economică, precum și prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 prin Decizia nr. 104 din 28 februarie 2013*), nepublicată până la această dată în Monitorul Oficial al României, prin care a reținut că impunerea termenului de 31 mai 2011, ca dată până la care executorii bancari ar fi trebuit să fie înregistrați ca ocupând această funcție la Ministerul Justiției pentru a putea fi numiți, la cerere, fără concurs, în funcția de executor judecătoresc, reprezintă opțiunea legiuitorului, care, în exercitarea atribuțiilor sale, poate reglementa astfel de termene.

Desigur, o atare opțiune legislativă determină *eo ipso* aplicarea unui tratament juridic diferențiat persoanelor care intră sub incidența acestor termene față de cele care nu s-ar încadra în acestea. Curtea a reținut că reglementarea unui termen, a unei date-limită, reprezintă un element obiectiv în justificarea unei anumite optici a legiuitorului. Însă o limită temporară astfel impusă trebuie să fie rezonabilă prin natura sa. În cazul de față, legiuitorul a optat pentru transformarea executorilor bancari în executori judecătorești, la cerere, doar în privința acelor executori bancari care au îndeplinit această activitate cel puțin 6 luni. Numai aceștia au opțiunea de a deveni executori judecătorești definitiv sau stagieri, după caz. Așadar, Curtea a constatat că fixarea acestei date-limită pentru 31 mai 2011 are o justificare rezonabilă.

De asemenea, Curtea a reținut că termenul criticat este unul de decădere, fiind considerat oportun în vederea corelării dispozițiilor Legii nr. 287/2011 și cu procedura de legiferare. De altfel, Curtea a observat că propunerea legislativă privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și

instituțiilor financiare nebancale a fost înregistrată la Biroul Permanent al Senatului la data de 21 aprilie 2010, fiind respinsă de către Senat, ca primă Cameră sesizată, la 16 noiembrie 2010, și adoptată de către Camera Deputaților, ca și Cameră decizională, la 22 noiembrie 2011. De asemenea, Legea nr. 287/2011 a fost promulgată de către Președintele României, prin Decretul nr. 965 din 14 decembrie 2011. În acest fel, legiuitorul a impus ca executorul bancar care vrea să devină executor judecătoresc să fi avut o vechime în activitate de cel puțin 6 luni până la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011, aspect ce rezultă în mod implicit din desfășurarea în timp a procedurii legislative.

Curtea a reținut, totodată, că, prin Decizia nr. 938 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 17 decembrie 2012, a statuat că acest termen nu vizează aspecte ce țin de aplicarea Legii nr. 287/2011, ci reprezintă data până la care statutul profesional al persoanelor aparținând corpurilor executorilor organizate în cadrul instituțiilor de credit și al celor financiare nebancale sunt avute în vedere de legiuitor în reglementarea dreptului acestora de a deveni executori judecătorești, la cerere, fără susținerea unui examen. Acest termen nu are legătură cu data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011 și nici cu termenul de decădere de 3 luni, reglementat la art. 1 alin. (3), în care poate fi valorificat acest drept.

De asemenea, Curtea, prin Decizia nr. 513 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu nr. 598 din 11 iulie 2006, a statuat că dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legiuitor, și nu vizează obligația statului de a garanta accesul tuturor persoanelor la toate profesiile. De altfel, Curtea a observat că foștii executori bancari, care nu au beneficiat de dispozițiile Legii nr. 287/2011, au dreptul de a deveni executori judecătorești potrivit procedurii reglementate prin dispozițiile Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011.

Pentru aceste motive, Curtea nu a putut constata încălcarea prin textele criticate a dispozițiilor art. 16 și 41 din Constituție și nici a prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea reține, totodată, că dispozițiile art. 45 din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât activitatea de executare a hotărârilor judecătorești nu este o activitate cu caracter economic, iar organizarea profesiei de executor judecătoresc nu presupune libertate economică.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florian Ovidiu Cazaciuc în Dosarul nr. 6.373/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 104 din 28 februarie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 29 mai 2013.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 254

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2008 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Isai Nistor Faur în Dosarul nr. 17.544/55/2010 al Tribunalului Arad — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 162D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și arătând că nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 17.544/55/2010, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2008 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația**

Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Isai Nistor Faur într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de scutire de plata taxelor judiciare de timbru, formulată potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele criticate încalcă dispozițiile constituționale și pe cele de drept european invocate, prin limitarea cuantumului ajutorului public judiciar în materie civilă la o sumă maximă echivalentă cu 10 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.

Tribunalul Arad — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate, statul fiind îndreptățit ca, în schimbul serviciilor oferite justițiabililor, să reglementeze taxe ce constituie aport la bugetul Ministerului Justiției. Se arată, totodată, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 nu sunt de natură a încălca dispozițiile constituționale ale art. 21, ci, dimpotrivă, facilitează accesul liber la justiție persoanelor cu venituri mici, care pot beneficia conform prevederilor acestui act normativ de reduceri, scutiri sau eșalonări ale plății taxelor judiciare de timbru stabilite de instanțe.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 nu restrâng accesul la justiție, ci, dimpotrivă, oferă posibilitatea părților interesate de a se adresa instanțelor pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. Se susține, de asemenea, că stabilirea unor limite și condiții referitoare la acordarea ajutorului public judiciar în materie civilă are ca scop asigurarea resurselor financiare necesare acordării acestui ajutor și distribuirea lor echitabilă la nivelul categoriilor sociale aflate în situația de a fi astfel susținute de către stat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2008 privind completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2008 pentru stabilirea tarifului lunar al chiriei pe m² care se aplică pentru închirierea locuințelor și terenului aferent acestora, aflate în domeniul public și privat al statului, administrate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 23 aprilie 2008. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea constată, însă, că autorul excepției critică, în realitate, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, mai precis art. 7 al acesteia, care are următorul cuprins: „Ajutorul public judiciar se poate acorda, separat sau cumulativ, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6. Valoarea ajutorului public judiciar acordat, separat sau cumulativ, în oricare dintre formele prevăzute la art. 6 lit. a)–c), nu poate depăși, în cursul unei perioade de un an, suma maximă echivalentă cu 10 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, precum și dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 1.077 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 4 februarie 2013, prin care a reținut că stabilirea unei sume maxime echivalente cu 12 salarii

minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare, până la care se poate acorda, cumulativ, în cursul unei perioade de un an, ajutorul public judiciar, nu este de natură să împiedice accesul liber la justiție sau exercitarea dreptului la un proces echitabil.

Curtea a reținut, în acest sens, că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanța de urgență criticată, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngradi în acest mod accesul efectiv la justiție.

De asemenea, Curtea a observat că nu poate fi primită critica raportată la prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 24 mai 2006, pronunțată în Cauza *Weissman și alții împotriva României*, paragraful 35, și Hotărârea din 2 noiembrie 2010, pronunțată în Cauza *S.C. Apron Dynamics — S.R.L. Baia Mare împotriva României*, paragraful 42), stabilirea unor restricționări financiare, respectiv impunerea taxelor judiciare de timbru, este considerată o limită acceptabilă a dreptului de acces la instanță.

Totodată, Curtea a constatat că, urmărind un scop legitim, identificat generic cu buna administrare a resurselor justiției, prevederile legale criticate constituie o garanție a accesului efectiv la justiție, de natură să asigure un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit și să păstreze un echilibru just între interesul statului în a recupera cheltuielile de judecată și interesul reclamantului ca o instanță să îi examineze cererea.

De asemenea, Curtea Constituțională a constatat că cele de mai sus își mențin valabilitatea, *mutatis mutandis*, și în privința actualei redactări a textului, care limitează ajutorul public judiciar acordat, separat sau cumulativ, în cursul unei perioade de un an, la suma maximă echivalentă cu 10 salarii minime brute pe țară la nivelul anului în care a fost formulată cererea de acordare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Isai Nistor Faur în Dosarul nr. 17.544/55/2010 al Tribunalului Arad — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind completarea art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri

Având în vedere că sprijinirea dezvoltării sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) este o prioritate atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivel național, deoarece această extrem de numeroasă categorie de operatori economici, mai dinamici și mai flexibili decât societățile mari, constituie liantul oricărei economii moderne,

având în vedere că Programul pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri s-a bucurat de un larg interes în rândul tinerilor și a condus la crearea a peste 10.000 de locuri de muncă, iar prin program sunt acordate facilități fiscale care se vor compensa în mare măsură prin contribuțiile de asigurări sociale și impozit pe salarii plătite de către noii angajați,

considerând necesară susținerea și sprijinirea dezvoltării afacerilor inițiate de către tinerii întreprinzători, precum și pentru încurajarea creării de noi locuri de muncă, în sensul ca facilitățile acordate prin program să nu se recupereze în cazul în care societatea cu răspundere limitată debutantă își schimbă calitatea de microîntreprindere, trecând într-o altă categorie de IMM,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.13 din Legea nr. 182/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — La articolul 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 9 februarie 2011, aprobată cu modificări prin Legea nr. 301/2011, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), facilitățile acordate prin program nu se consideră acordate necuvenit și nu se recuperează în situația în care calitatea de microîntreprindere aparținând întreprinzătorului debutant a fost pierdută, deoarece societatea cu răspundere limitată înființată de întreprinzătorul debutant nu se mai încadrează în categoria microîntreprinderilor potrivit prevederilor Legii nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei ordonanțe de urgență.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei,
Varujan Vosganian

p. Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii,
mediul de afaceri și turism,

Dumitru Dan Enache,
secretar de stat

p. Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea temporară, pentru luna iulie a anului 2013, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management, precum și pentru modificarea art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 242/2013 privind alocarea temporară, pentru lunile mai și iunie ale anului 2013, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management, precum și modificarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 25 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013, precum și al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, precum și pentru adoptarea unor măsuri financiare în vederea creșterii gradului de absorbție a fondurilor europene,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul asigurării necesarului de finanțare al autorităților de management pentru programele operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul obiectivului convergență — Programul operațional sectorial Mediu (POS M), Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice (POS CCE), Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane (POS DRU), Programul operațional regional (POR), Programul operațional Dezvoltarea capacității administrative (PODCA), denumite în continuare *programe operaționale*, aferent lunii iulie a anului 2013, în vederea efectuării plăților pentru rambursarea cheltuielilor eligibile către beneficiari și pentru plata cheltuielilor eligibile rambursabile din cererile de plată aferente instrumentelor structurale, se aprobă alocarea temporară din venituri din privatizare de către Ministerul Finanțelor Publice a sumei de 1.288.203,78 mii lei, în echivalent euro, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management pentru programele operaționale, care beneficiază de prevederile alin. (1), sunt cei prevăzuți în anexă.

(3) Sumele alocate autorităților de management din venituri din privatizare și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice, în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până cel târziu la data de 27 septembrie 2013.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul integral, în euro, al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) în maximum două zile lucrătoare de la data solicitării de către Autoritatea de certificare și plată.

(2) Echivalentul în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) se determină pe baza cursului Băncii Naționale a României valabil la data efectuării transferului sumelor în valută din contul 3216.800000EUR „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în contul analitic denominat în euro 3216.800100EUR „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României, administrat de Autoritatea de certificare și plată.

(3) Autoritatea de certificare și plată efectuează schimbul valutar al întregii sume în euro transferate potrivit alin. (1) și virează echivalentul în lei al sumei rezultate în contul 54.01.03.00 „Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilității temporare

aferente instrumentelor structurale”, deschis la Trezoreria Operativă Centrală și gestionat de Autoritatea de certificare și plată.

(4) Autoritatea de certificare și plată efectuează transferul în conturile de disponibil deschise pe numele ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management, integral sau în tranșe, în limita sumei rezultate în urma operațiunii de schimb valutar prevăzute la alin. (3), proporțional cu sumele prevăzute în anexă, pe baza solicitărilor de fonduri ale autorităților de management cuprinzând cereri de rambursare ale beneficiarilor autorizate la plată și cereri de plată înregistrate la autoritățile de management.

(5) Autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația efectuării plăților în conturile beneficiarilor din sumele transferate de Autoritatea de certificare și plată potrivit alin. (4), în termen de 10 zile, dar nu mai târziu de data de 31 iulie 2013.

(6) Ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management pentru programele operaționale și Autoritatea de certificare și plată restituie Ministerului Finanțelor Publice contravaloarea în euro a sumelor neutilizate în lei din venituri din privatizare în contul prevăzut la alin. (2), până cel târziu la data de 5 august 2013.

(7) Autoritățile de management notifică Autoritatea de certificare și plată cu privire la cheltuirea integrală a sumelor transferate potrivit alin. (4) sau cu privire la restituirea sumelor neutilizate, prevăzute la alin. (6), în termen de două zile lucrătoare de la efectuarea operațiunii.

Art. 3. — (1) Reconstituirea veniturilor din privatizare se realizează de ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management, prin intermediul Autorității de certificare și plată, din sumele primite de la Comisia Europeană, ca urmare a transmiterii către aceasta a aplicațiilor de plată aferente programelor operaționale. În acest sens, autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația transmiterii la Autoritatea de certificare și plată, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data primirii fondurilor, a declarațiilor lunare de cheltuieli eligibile, potrivit prevederilor cadrului legal național și comunitar, a căror valoare totală aferentă finanțării din instrumente structurale să fie cel puțin egală cu valoarea sumei primite. Autoritatea de certificare și plată va asigura procesarea și transmiterea declarațiilor de cheltuieli către Comisia Europeană în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestora de la autoritățile de management, în condițiile în care nu este necesară

întreruperea termenului de procesare ca urmare a identificării unor deficiențe.

(2) Reconstituirea sumelor transferate potrivit art. 2 alin. (4) se va efectua prin transferarea echivalentului în euro din contul denominat în euro „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României pe numele Autorității de certificare și plată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în contul „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, până la incidența sumei în euro prevăzute la art. 2 alin. (2), luând în considerare notificările autorităților de management prevăzute la art. 2 alin. (7).

(3) Sumele necesare pentru finanțarea eventualelor diferențe nefavorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, potrivit art. 2 alin. (6), se asigură din bugetul propriu al ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management.

(4) Sumele reprezentând diferențe favorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile

din privatizare, potrivit art. 2 alin. (6), se fac venit la bugetul de stat.

Art. 4. — Sumele în euro încasate potrivit art. 2 alin. (6) și art. 3 alin. (2) și (3) până la concurența totală a sumei alocate de Ministerul Finanțelor Publice potrivit art. 2 alin. (2) se înregistrează ca venituri din privatizare în valută și se stinge obligația de restituire a sumelor alocate din venituri din privatizare în euro a ordonatorilor principali de credite prevăzuți în anexă.

Art. 5. — Alineatul (3) al articolului 1 din Hotărârea Guvernului nr. 242/2013 privind alocarea temporară, pentru lunile mai și iunie ale anului 2013, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management, precum și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 13 mai 2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sumele alocate autorităților de management din venituri din privatizare și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice, în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până cel târziu la data de 30 august 2013.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul fondurilor europene,

Eugen Orlando Teodorovici

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul economiei,

Varujan Vosgian

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

București, 4 iulie 2013.
Nr. 445.

ANEXĂ

Repartiția sumelor alocate temporar, pentru luna iulie a anului 2013, din venituri din privatizare, ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management

— mii lei —

Ordonator principal de credite — AM	Total necesar fonduri iulie 2013 (FEN)
1	2
Ministrul mediului și schimbărilor climatice — POS Mediu	350.000,00
Ministrul economiei — POS CCE	268.203,78
Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice — POS DRU	450.000,00
Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice — POR	185.000,00
Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice — PODCA	35.000,00
TOTAL:	1.288.203,78

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind eliberarea, la cerere, a domnului Dan Lucian Vlădescu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice

Având în vedere cererea domnului Dan Lucian Vlădescu, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/3.920 din 13 iunie 2013,

în temeiul art. 15 lit. a) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Lucian Vlădescu se eliberează, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 5 iulie 2013.

Nr. 253.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind numirea domnului Bogdan-Paul Dobrin în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice

În temeiul art. 15 lit. a) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan-Paul Dobrin se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 9 iulie 2013.

Nr. 255.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către doamna Magdalena Niculescu a funcției publice
din categoria înalților funcționari publici
de secretar general adjunct al Ministerului Economiei**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Magdalena Niculescu a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 9 iulie 2013.

Nr. 256.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

